

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Л.Г. ШМОРГУН,
д.е.н., професор кафедри публічного управління та гуманітарних наук,
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
Б.Б. КОЦІНСЬКИЙ,

Збереження біологічного життя української нації в умовах глобальної кризи цивілізації на основі сталого інноваційно-інвестиційного розвитку

У статті обґрунтована актуальність інноваційно-інвестиційної діяльності держави у сегменті продовольчого забезпечення людини як єдиної можливості збереження біологічного життя української нації і продовження її наступного сталого розвитку. Пропонується комплексна інноваційно-інвестиційна концепція збереження і відновлення життєвих національних ресурсів України, як важливої складової досягнення мети. При цьому віддається перевага новим результатам досліджень і даним довгострокового значення, важливим відкриттям, висновкам, що спростовують чинні теорії, а також даним, що, на думку авторів, мають практичне значення.

Ключові слова: ресурс родючості, жива матерія, нація, полюс росту нації, еволюція інтелекту, триєдина проблема, комплексна концепція.

Л.Г. ШМОРГУН,
д.э.н., профессор кафедры публичного управления и гуманитарных наук,
Национальная академия руководящих кадров культуры и искусств
Б.Б. КОЦИНСКИЙ,

Сохранение биологической жизни украинской нации в условиях глобального кризиса цивилизации на основе устойчивого инновационно-инвестиционного развития

В статье обоснована актуальность инновационной и инвестиционной деятельности государства в сегменте продовольственного обеспечения человека как единственной возможности сохранения биологической жизни украинской нации и продолжения его последующего устойчивого развития. Предлагается комплексные, инновационно – инвестиционные концепции сохранения и восстановления жизненно важных национальных ресурсов Украины как важного компонента достижения цели. При этом отдается предпочтение новым результатам исследований и данным долгосрочного значения, важным открытиям, выводам, которые опровергают существующие теории, а также данным, которые, по мнению авторов, имеют практическое значение.

Ключевые слова: ресурс плодородия, живая материя, нация, полюс роста нации, эволюция интеллекта, триединая проблема, комплексная концепция.

Preserving biological life of the Ukrainian nation in the global crisis of civilization based on sustainable innovation and investment development

The article substantiates the relevance of the innovation and investment activities of the state in the segment of the human food supply as the only possibility of preserving the biological life of the Ukrainian nation and its continued future sustainable development. It offers a comprehensive, innovative – investment concept of conservation and restoration of vital national resources of Ukraine as an important component of achieving the goal. This preference to new research results and data of long-term values, important discoveries, findings that refute existing theories and data that, according to the authors, are of practical importance.

Keywords: resource fertility, living matter, nation, growth pole of the nation, Evolution of intelligence, triune problem, complex concept.

Постановка проблеми. Наша післяпотопна цивілізація добігає свого закінчення. За висновками авторів серії праць, що з'явилися у друкованих виданнях та у електронній мережі (Классена, Орешкина, Гриневича, Кандиби, Алексеева, Демина, Диденко, Мулдашева, Шемшука, Шипова и ін.) сучасне суспільство знаходиться у кризі зумовленої близькістю техногенних та природних катаклізмів. Одна із найважливіших і очевидних проблем біологічного життя людства – наближення кінця природних життєдайних ресурсів (родючості ґрунту, питної води, життєвого середовища), бо можливості екосфери Землі обмежені. Довідково – нафта, газ, вугілля, уран – ресурси лише посилення механічної сили людини).

Таким чином існує проблема, яка стосується всіх людей без винятку: простих людей і еліти, громадських організацій, політичних партій і урядів, націй і держав. Це реальна небезпека самознищення цивілізації найближчим часом.

Перед такою проблемою всі наші розбіжності повністю втрачають всілякий сенс. Ідеологічні, політичні, економічні, статусні та майнові. Її неможливо поставити на жодному приватному рівні. Для її вирішення необхідно піднятися над своїми переконаннями. Крім того, ця проблема є «моментом істини» – тестом на приналежність до людства.

Є тільки два варіанти майбутнього: або людство гине у планетарній катастрофі, або об'єднується на цивілізаційному рівні, та продовжує своє існування у формі космічної (ідеальної) цивілізації. [1]

Рівень та значення втрат природних життєдайних ресурсів підтверджується достатньою кількістю документів, свідчень.

Аналіз досліджень та публікацій. Ще у 1992 р. із матеріалів представницької конференції ООН (проблем оточуючого середовища і розвитку) у Ріо-де-Жанейро було зроблено висновок про те, що існуюча ринково споживча модель цивілізації через бездумну

розробку і споживання природних ресурсів біосфери стрімко веде до загибелі все людство. [2]

У 2003 році відомий вчений Фрітьоф Капра у своїй книзі «Павутиння життя» констатував, що в кінці ХХ століття біологічному життю людини і самої біосфери завдається все більше і більше втрат, динаміка яких вже дуже скоро може стати невідвратною. В той же час техногенні проблеми, що створили кризу цивілізації мають вирішення, а деякі із них навіть доволі прості. Однак для цього потрібні радикальні зрушення в наших поняттях, уявах, мисленні та в системі наших цінностей. Але цього не відбувається а ні у розумінні, а ні у сприйнятті, а ні у свідомості більшості політичних лідерів. Необхідність визнання ними зміни сприйняття і мислення, якщо ми хочемо вижити – ще не доходить ні до корпоративної еліти, ні до адміністраторів та професорів у великих університетах. [3, ст. 3]

Комплексна інноваційно-інвестиційна концепція збереження і відновлення життєвих національних ресурсів України, як важливої складової досягнення мети.

Виклад основного матеріалу. Замість того аби консолідувати інтелектуальні зусилля народів та держав для вирішення даної проблеми «по людському», наприклад, пропонується безглузда і «нелюдська» програма скорочення споживання продовольства – програма виживання одних за рахунок інших. Безглузда і «нелюдська» тому, що це не тільки не продовжить агонію, а лише прискорить її. Мова про програму під назвою «Золотий мільярд». На думку її створювачів, стільки «найкращих» людей світу тільки і зможе прогнати наша планета своїм «виснаженим» ресурсом родючості. [4]

У доповіді сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (ФАО) (2015 рік) про стан земельних ресурсів світу говориться, що більшість світових ресурсів ґрунту вже «не в доброму, а лише в задовільному, поганому або дуже поганому стані». У доповіді, зокрема йдеться про те, що ерозія знищує від

25 до 40 мільярдів тон верхнього шару ґрунту щорічно, що значно знижує врожайність та, що також важливо, здатність ґрунту зберігати вуглець, поживні речовини і воду. Подальша втрата продуктивних ґрунтів може серйозно перешкоджати виробництву харчових продуктів і продовольчої безпеки, штовхнути мільйони людей в безодню голоду і убогості. [5] Знову по світу ходить «привид». На цей раз «привид» світового голодомору.

Відповідно список можливих сценаріїв «кінця світу», що змете «людство з обличчя Землі», провідними вченими світу (2013 рік) доповнено сценарієм під назвою: «Зрив поставок продовольства». Це майже «офіційні» свідчення того, що самознищення людства вже не загроза, а процес.

Що до української нації, то згідно із багаточисельними неспростовними науковими і практичними свід-

ченнями на шляху до самознищення вона попереду «всієї планети».

За рахунок коштів, наданих Координатором проектів ОБСЄ в Україні та Агентством США з Міжнародного Розвитку (USAID) у Інституту агрохімії і ґрунтознавства УААН було проведено аналіз еколого-токсикологічного стану орних земель України на придатність для вирощування екологічно чистої продукції. Виявилось, що вже у 2007 році українська земля знаходилась «не в доброму, а лише в задовільному, поганому або дуже поганому стані».

Започаткований ще В.В. Докучаєвим моніторинг втрат гумусу – ресурсу родючості ґрунтів на території Миколаївської області беззаперечно свідчить, що за період 1985–2002 років рівень гумусності катастрофічно знижувався і до критичної межі, (2%) може знизитись вже у 2025 році. [6, ст. 97] Рис.2

Рисунок 1. Еколого-токсикологічний стан орних земель України

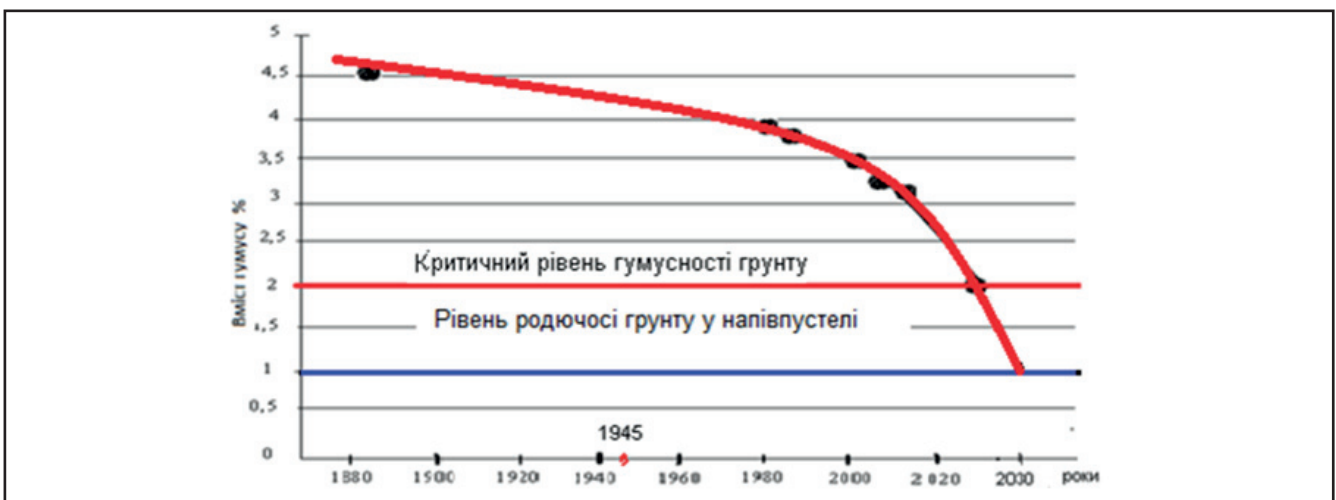

Рисунок 2. Динаміка скорочення рівня гумусності на території Миколаївської області

Таблиця 1. Середня гумусність і середня фізична кількості гумусу у ґрунтах земельного ресурсу сільськогосподарського призначення на території України за період 1880 –2016 роки.

	Одиниця виміру	Наукові твори В.В. Докучаєва 1890 рік	Національний аграрний університет України 1990 рік	Інститут охорони ґрунтів України 2016 рік
Середня гумусність	%	7,1	4,4	3,1
Кількість гумусу	Млрд. т	8,946	5,540	3,906

За оцінками спеціалістів і вчених АПК ґрунт із рівнем гумусності нижче критичного (2%) не забезпечує продуктивність сільгоспвиробництва, бо Земельний ресурс тоді перетворюється лише у просторово операційний базис.

При написанні статті ми не знайшли у державній статистиці відомостей про втрати гумусу – ресурсу родючості ґрунтів на всій території України. Головне багатство нації не обліковується і відсутнє в системі основних макроекономічних показників, що характеризують ефективність розвитку народного господарства України. Але із відкритих джерел інформації ми довідалися про наступне.

У таблиці прийнято:

– Земельний ресурс України станом на 2016 рік складає 42 000 000 гектарів.

– При вмісті 30 т гумусу на гектарі землі гумусність ґрунту складає 1%.

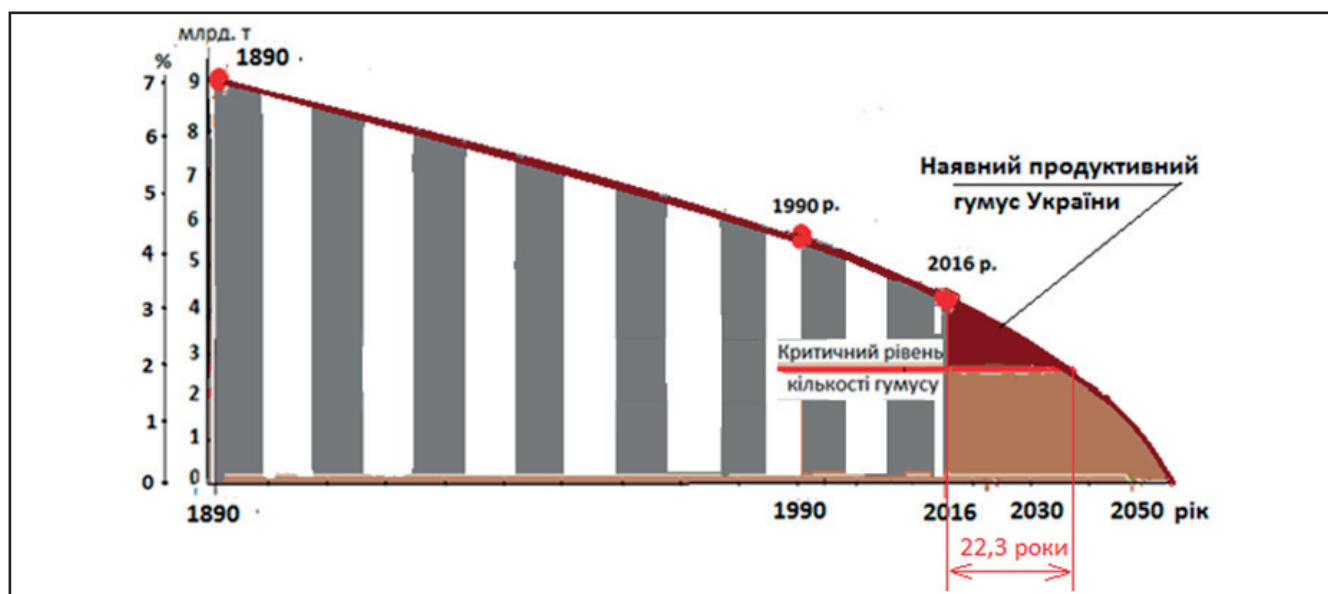
– За оцінками спеціалістів і вчених АПК ґрунт із рівнем гумусності нижче критичного (2%) не забезпечує продуктивність сільгоспвиробництва.

Діаграма наочно свідчить, що за останні 126 років в Україні відбувається катастрофічний за масштабами процес незворотної втрати гумусу, який неухильно пришвидшується. За 100 років панування царської Росії та СРСР на території України втрачено 3,406 млрд. т гумусу із 8,946 млрд. т, або 31 млн. т/рік. За 26 років незалежності України втрачено 1,630 млрд. т гумусу, або 62 млн. т/рік.

Станом на 2016 рік українська нація володіє 3,906 млрд. т гумусу, із яких 2,520 млрд. т. стане непродуктивним при зниженні середньої гумусності ґрунту нижче 2%. Таким чином в Україні на тепер залишається 1,386 млрд. т продуктивного гумусу. При щорічній втраті гумусу з «досягнутими» в Україні темпами знищення його до критичного рівня буде досягнуто вже через 22,3 роки. Треба зауважити, що у наведеній діаграмі не враховано вплив на скорочення ресурсу родючості в Україні явища опустелювання та аридації у зоні Південного Степу і на території Черкаської, Полтавської і інших областей. Виявляється, що через неучтв та недоугу соціальну діяльність попередніх держав, на території України, відбулись негативні зміни клімату, які в свою чергу, станом на 2012 рік, викликали зміщення кордонів природно-кліматичних зон степу на 100–150 км на північ України. В найближчі 20 років може бути втрачена ще половина площ орних земель України [7]

У 2011 р. Б. Данилишин экс-міністр економіки України вражений щорічними втратами ресурсу родючості – гумусу першим серед високо посадовців закликав «вважати збереження української землі головною національною ідеєю XXI століття». [8]

І на сам кінець. Згідно з визначенням фахівців Світового банку та ОЕСР, природний капітал (гумус) є природною спадщиною країни і може бути репрезентований як капітальний запас нації і всього світу.

Рисунок 3. Об'єднана діаграма динаміки зменшення рівня гумусності та фізичної кількості гумусу у ґрунтах земельного ресурсу сільськогосподарського призначення на території України за період 1880 –2016 роки.

Розрахунки національного «індексу природного капіталу», проведені фахівцями згідно з методикою його обрахування в країнах-членах ОЕСР, також свідчать про нинішні катастрофічні темпи і обсяги виснаження і втрати природного капіталу України. [9, ст. 193]

За офіційними оцінками збиток від деградації ґрунтів – недобору с/г продукції, втрати якісних параметрів ґрунту, погіршення навколишнього середовища в Україні за деякими оцінками рівний вартості всієї валової продукції АПК. Аграрне господарювання, навіть не задовольняючи потреби нинішнього покоління в достатній кількості якісного продовольства, створює значні загрози здатності наступних поколінь задовольняти свої проблеми. [9, ст. 268]

Неспростовно і наочно проблема існує. В той же час в Україні трагічна втрата ресурсу родючості та опустелювання землі не усвідомлюється на жодному з рівнів держави та суспільства. Ні корпоративною елітою, ні адміністраторами та професорами у великих університетах. Більше того держава намагається отримати прибуток від продажу суверенітету над територіями ще живої нації разом із землями, що вміщують «залишки» національного ресурсу родючості, генетичного фонду нації, єдиного джерела (альтернативи немає і не може бути) продовольчого забезпечення людини.

Ми чуємо про стратегічний розвиток України. Мета розвитку нації визначена як «добробут», але при цьому про проблему ресурсу родючості, ресурсу продовольчого забезпечення нації, навіть не згадується. Приклад. Серед 10 пріоритетів діючої «Єдиної комплексної стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій України на 2015–2020 роки» про втрати гумусу на сільськогосподарських угіддях і про необхідність захисту української землі також не йдеться. Відбувається стратегічний розвиток України по похилій площині? Продовольча безпека в «стратегії» взагалі не пов'язується із ресурсом родючості, його кількістю та якістю, з минулими, поточними та прогнозними втратами. [10] А саме визначення «Ресурс родючості» в науці і в практиці АПК підміняється визначенням «Земельний ресурс» який, насправді, відображає лише просторовий базис (у гектарах) і зовсім не відображає масу родючої субстанції гумусу (у тонах). «Комплексна стратегія», що не спирається на ресурс, який навіть не обліковується (і виходить ніколи не обліковувався) – стратегія не сталого розвитку. Закладається подальший дисбаланс між задоволенням сучасних потреб держави і захистом інтересів майбутніх поколінь. Наведені втрати гумусу скорочують чисельність нації у нащадках. Розірвано зв'язок між ресурсом родючості, як «полюсом росту української нації» та природною метою нації. Саме метою нації, а не метою держави.

На весь зріст стоїть проблема збереження біологічного життя української нації та умов її існування для наступного сталого розвитку. Негативні процеси розвитку суспільного життя виникли завдяки дії застарілих «неприродних» концепцій промислового та сільськогосподарського виробництва, концепцій поводження із відходами виробництва та споживання.

Історія вже знає трагедії вимирання окремих цивілізацій, націй і етносів внаслідок втрати родючості землі. У більшості випадків проблеми, що виникали перед ними не були нездоланими. Ускладнення не були помічені вчасно – за культурної сліпоти, відсутності наукових знань або просто через легковажність. Чи є надія у нас, української нації? Відповідь знаходиться у автора [11] сенсаційної книги «Колапс: як народи вибрали щоб бути чи не бути» американського еволюційного біолога, фізіолога і географа, лауреата Пулітцерівської премії Джарета Даймонда. «Багато хто з моїх друзів з песимізм дивляться на зростання чисельності населення світу, зменшення ресурсів при зростанні потреб людства. Але я маю надію в думці, що основні проблеми, що стоять перед людством, повністю створені самим людством. Падіння астероїду не є основним елементом списку «кінців світу». Щоб урятуватись, нам не потрібні нові технології, нам потрібно лише політична воля, подивитися в обличчя проблемам. Інше джерело надії – унікальна перевага, що у нас є. На відміну від більш ранніх попередніх суспільств, наше вперше має можливість вчитися на помилках народів далеких від нас в часі. Коли майя і остров'яни з Мангарева вирубували свої ліси, вони не мали а ні істориків, а ні археологів, а ні газет, а ні телебачення, щоб попередити їх. Ми маємо детальну хроніку успіхів і невдач людства. Тепер питання, ми збираємося використовувати її чи ні».

Насправді українська нація володіє новітніми науковими знаннями, новими результатами досліджень, даними довгострокового практичного значення, важливим відкриттями, висновками, що спростовують чинні теорії та дають підстави стверджувати, що дійсно, екологічні проблеми, що створюють кризу цивілізації мають вирішення, що дійсно деякі із них навіть доволі прості. Втілення цих рішень на основі інноваційно-інвестиційної діяльності держави дають змогу зупинити процеси втрати ресурсів родючості, компенсувати їх до природного рівня, і навіть приростити їх. Зважаючи на те що триєдина проблема родючості ґрунту, питної води, життєвого середовища викликана саме втратою гумусу – ресурсу родючості ґрунтів, його відновлення сприятиме також природному очищенню води, оздоровленню середовища.

Якщо чужий світу той, хто не знає, що в ньому є, не менше, чужий, хто не відає, що в ньому відбувається

Марко Аврелій

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

У цій древній мудрості величезний сенс. Довгий шлях – сучасної моделі цивілізації (тупикової гілки природи) до самознищення відбувається саме за відсутності знань про світ. За відсутності достатнього інтелекту щоб до сьогодні, по-перше, не спромогтися створити «теорію біологічного життя на Землі», по-друге не усвідомити, що процес самознищення існує і прогресує, по-третє усвідомити жах загибелі.

Для усвідомлення того, що відбувається із українською нацією, треба у світлі новітніх досягнень науки і практики гармонізувати фахову мову спеціалістів. Як вище згадувалось наріжний камінь визначення понять «Ресурс родючості», «Мета біологічного життя», «Нація».

Ресурс родючості. Це поняття у сучасному АПК «чорний ящик». З часів Ветхого Завіту вважалося, що продуктивну властивість – родючість має сама земля. І так землероби вважали тисячі років. Лише 140 років, як Докучаєв В.В. переконав землеробів у існуванні у землі гумусу, якому саме притаманна продуктивна властивість родючості. Правда вже тоді стало відомо, що гумус у свою чергу вміщує «специфічну желеподібну органічну речовину» незбагненого складу і властивостей, яку не можливо ідентифікувати чи отримати штучним шляхом.

Насправді «специфічна органічна речовина, протоплазма древніх клітин, єдина загальна основа мислячих клітин, жива матерія, жива речовина, матеріальна, енергетична та інформаційна основа клітинного біологічного життя. Носій генетичного коду всього живого на Землі відкрита ще у 1837 році вченим Чехії Яном Пуркіне. [12] Жива матерія, жива речовина, протоплазма клітин, створювалась природою як ресурс для існування біологічного життя на планеті Земля. Він має земне «виготовлення». [13] Ресурс протоплазми створювався на протязі перших 3 млрд. років геологічної історії Землі древніми вірусами, мікробами, бактеріями, що засіяли із космосу остиглу планету складену із кисних, неживих космічних речовин (таблиці Менделєєва). У анаеробних умовах. Із початком еволюції (1 млрд. років тому) та появою на Землі кисневої атмосфери процес створення древньої протоплазми припинився назавжди. «Єдина субстанція, що ніколи не вмирає – протоплазма, заповнила планету своїми витворами рослинами, тваринами і людьми. Тепер людство користується «залишками» древньої протоплазми, після всіх катастроф і катаклізмів, та життєдіяльності попередніх цивілізацій. І у тілі кожного із нас рухається згідно матриці генетичного коду та древня протоплазма, археплазма (тобто, перша клітинка, що з'явилась у космосі), вихідний «полюс росту» всієї органічної еволюції. [14]

До речі на час написання даної публікації у Інституті охорони ґрунтів України «відкрита» наявність ДНК у «гумусі».

Таким чином видається доцільним вважати Національним ресурсом родючості – гумус, що розміщується на суверенній території у земельному ресурсі сільськогосподарського призначення (у сегменті людського існування), фізична кількість якого визначається у тонах за відомими у агротехніці методиками.

Мета біологічного життя. Не заглиблюючись у питання як, коли і з якою метою космічним інтелектом (Богом, Творцем, Всесвітнім Розумом) створено життя на планеті Земля можна згідно логістиці стверджувати, що ресурс біологічного життя гумус, полюс росту, створювався саме для досягнення неусвідомленої людством мети. Ніхто не заперечить, що мікро клітина – витвір інтелекту. Можна лише припускати, що космічний інтелект мав за мету збільшення об'єму інтелекту і поширення його у Всесвіті. Це могло бути метою створення і існування людини, людини розумної, як володаря головного мозку, репродуктора інтелекту здатного складати мисле образи і втілювати їх у життя. Таке розуміння мети природи не суперечить Матриці генетичного коду живої природи.

Нація. Існуюче визначення Нації частина людства, що історично склалась, об'єднана сталою спільністю мови, території, економічного життя і культури. Але ще у 1840 р. видатний вчений Юстус Лібіх написав: «Причина виникнення та зникнення нації полягає у родючості ґрунту: «підтримка» цієї родючості зумовлює її (нації) життя, багатство та могутність, «розкрадання « родючості ґрунту зумовлює її загибель». k-a-t.ru/agro/6-zakony/index.shtml

Ще на початку цивілізації люди оселялися вздовж річок, не через чудовий краєвид, а у зв'язку із наявністю тут води і «тіла» ресурсу родючості, древньої протоплазми, гумусу, який наступні тисячі років став «спільною матеріальною та генетичною основою, кров'ю та плоттю нації, що обіймала свою територію. Територію як просторову базу. Таким чином правий був Л. Гумільов коли ще у середині минулого століття наближався до розуміння, що Нація частина людства, біологічний вид – історично об'єднаний на біохімічному рівні з ресурсом родючості ґрунтів (древньою протоплазмою, гумусом, ресурсом родючості, генетичним фондом нації).

Серед багаточисельних визначень, визначення національної ідеї: – «Моя нація повинна бути і повинна бути завжди, бути успішною, духовною, розумною» найбільш природна, бо кореспондується із метою природи, що прописана у Матриці генетичного коду живого життя. [12] Практика критерій істини. Життя свідчить, що наша модель цивілізації не відповідає своєму філософському визначенню. Як соціальна форма руху живої матерії вона не забезпечує стабільність і потенціал для саморозвитку людини «шляхом саморегуля-

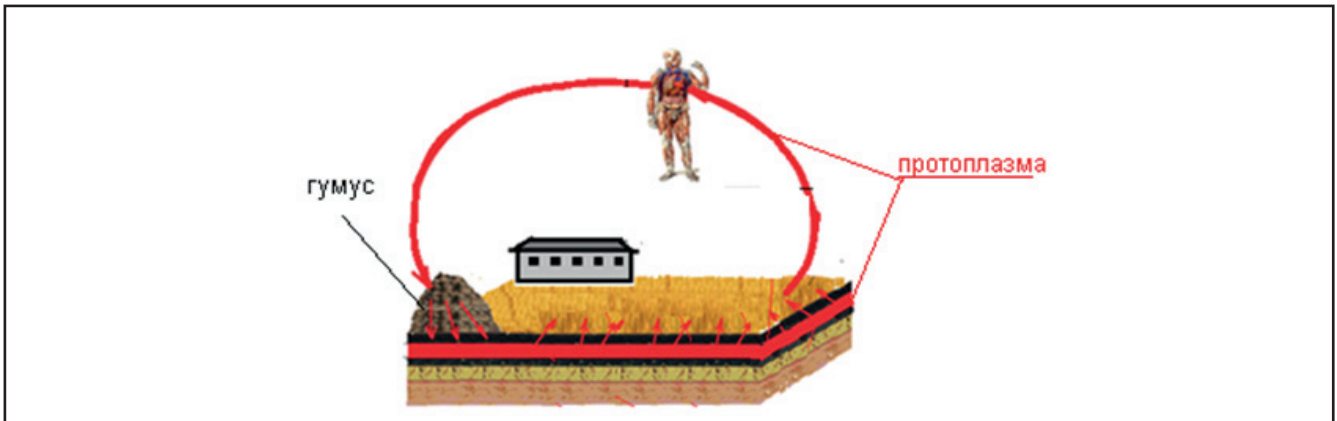

Рисунок 4. Єдність території – ресурсу родючості – гумусу та плоти і крові нації

ції обміну з оточуючим середовищем», як така, що не піклується про нащадків. Правильніше її називати модель соціуму, а не модель цивілізації.

Ще раз. Теорія і практика держави сходяться у тому, що кінцевою метою соціуму є «добробут» людини. Натомість метою нації, метою космічного інтелекту є інтелект людини. Створення людини розумної, створення мільярдів вчених інтелектуально розвинених, духовних людей, колективного розуму природи для еволюції інтелекту та його розповсюдженню на Землі і можливо у Всесвіті. І саме магістральний шлях до природної мети – людини розумної мав забезпечуватися ресурсом древньої протоплазми клітин, гумусом, єдиної загальної основи мислячих клітин.

На планеті Земля відбувається глобальне скорочення ресурсу родючості, єдиного джерела продовольчого забезпечення біологічного життя людини. Нації, етноси приречені на «самознищення», внаслідок хижацького, нецільового «споживання» їх життєдатних ресурсів. Вже оприлюднено сценарій «кінця світу від голоду». Але проблема триєдина. На черзі сценарій «кінця світу» від «спраги» та «кінця світу» від доведення життєвого середовища до несумісного з життям стану. Адже за оцінками фахівців ефективність техногенних засобів очищення води і життєвого середовища від техногенних забруднень складають лише 7–11%, а біля 90% забруднень нейтралізується гумусом, як ресурсом захисту екології. Знову ж таки «нашим» гумусом, адже загальна площа території

України становить 60 млн. га, із них 40 млн. га земля сільськогосподарського призначення, в якій існує гумус. Збільшення техногенного навантаження із одночасним скороченням загальної маси гумусу призвело до обвалу екології за час існування всього лише одного покоління людей.

Що стосується захисту водних ресурсів і навколишнього середовища. У існуючій моделі соціуму недостатньо інтелекту для відповідального розуміння необхідності створення в галузях виробництва та споживання виробничих процесів із повним, чи закінченим технологічним циклом. Переважає бажання отримання прибутку від «виробництва продукції» без урахування витрат на запобігання «нетралізації відходів». Існуюча концепція поводження із відходами виробництв та споживання завуальовано дозвільна. Концепція створена «під модель» для отримання прибутку, а не для захисту екології. Використання моделі не ефективне, бо не виключає надходження відходів у життєве середовище. Наприклад у директивах ЕС з цього приводу прямо написано: Мета та принципи екологічної політики ЕС полягають у відверненні, скороченні, усуненні забруднень, але тільки там де можливо? Існуюча модель соціуму, як засвідчила практика не вічна бо не досконала. Вона нежиттєздатна, бо не створила інтелекту для власного захисту від загибелі у створеній самою техногенній катастрофі.

Зупинення процесу обвалу екології в удосконалені концепції поводження з відходами виробництва і спо-

Рисунок 5. Магістральний шлях природи до мети природи – людини розумної

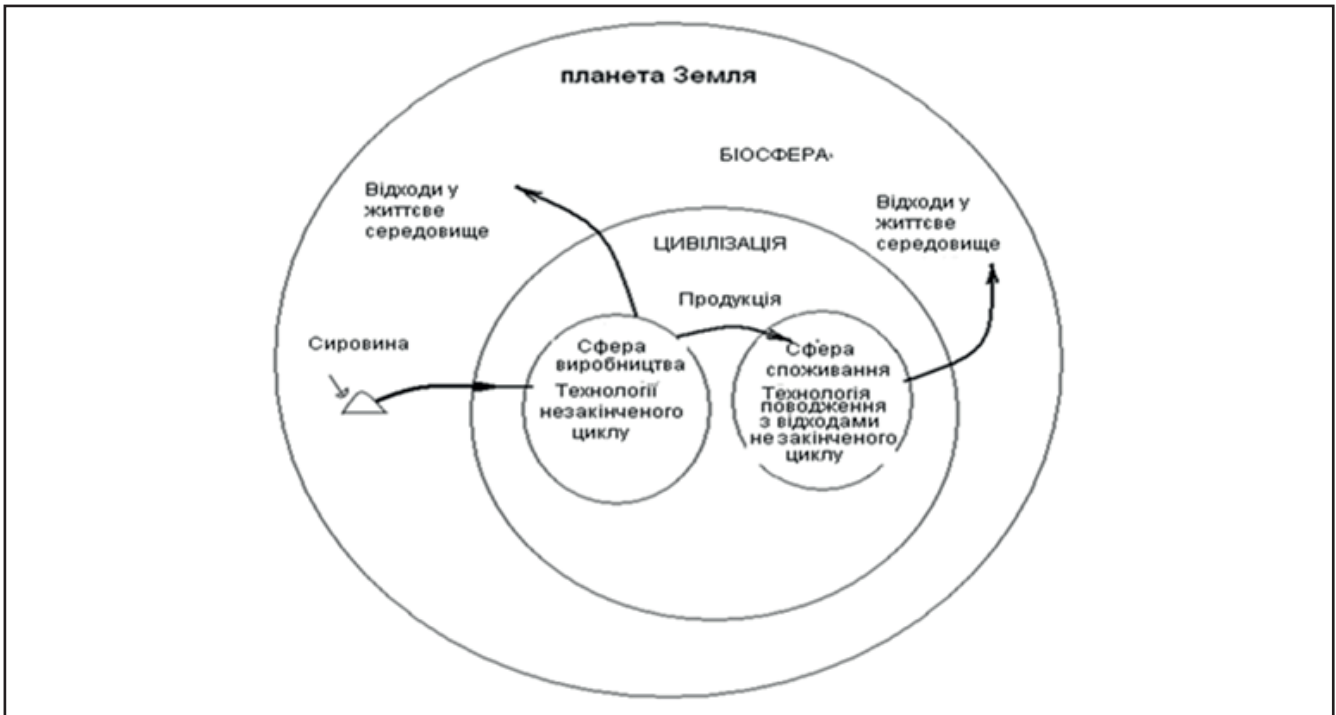

Рисунок 6. Схема існуючої концепції поводження із відходами виробництва та споживання

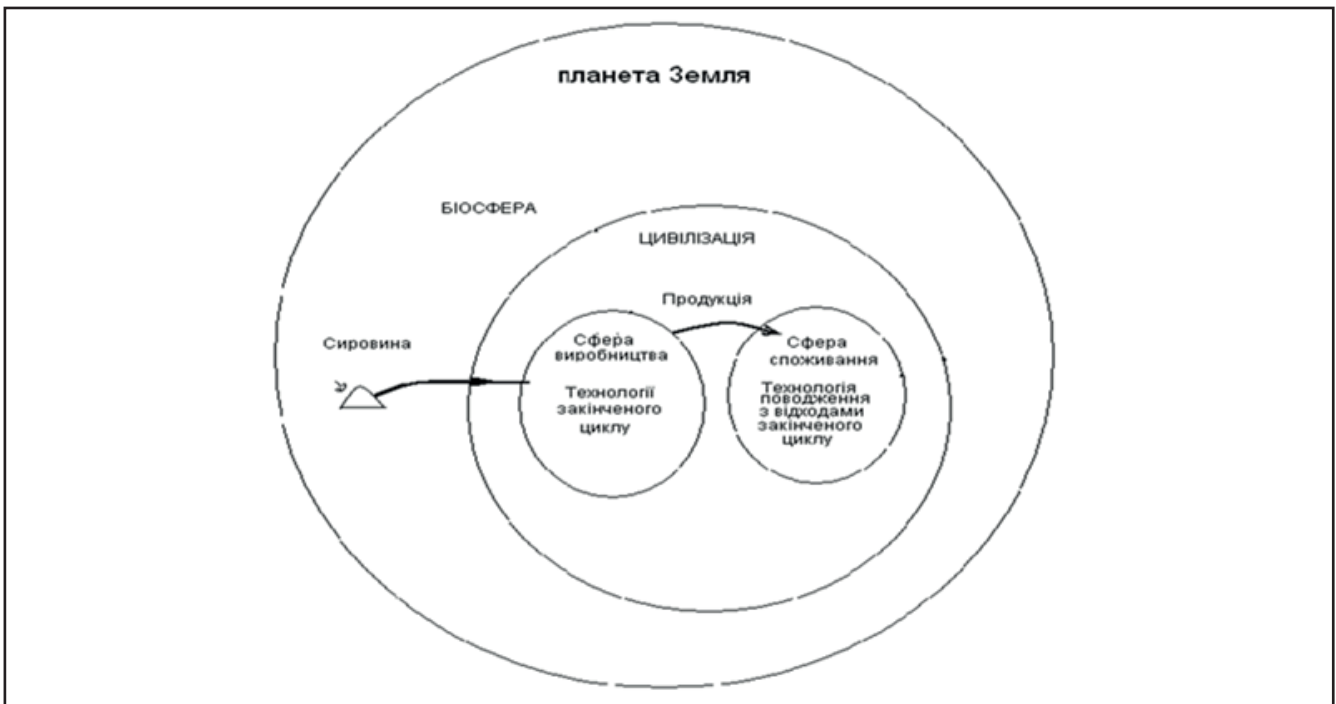

Рисунок 7. Схема природозахищаючої концепції поводження із відходами виробництва і споживання

живання з девізом «Чисто не там де прибирають, чисто там де не сміять». Модель повинна удосконалити поводження із відходами «під» концепцію. Відвернення, скорочення, усунення забруднень, не тільки там де можливо, а беззаперечно і повсюдно.

Людство, зокрема українська нація мають бути вічними. І тут треба згодитись із переконаністю Джареда Даймонда. Якщо проблеми, що стоять перед людством, повністю створені самим людством, то щоб

урядуватись, не потрібні нові технології, потрібно лише політична воля, аби використати існуючі інновації.

Продовольча та сільськогосподарська організація ООН (ФАО) з 1945 року втілює у світову практику індустріальний, неприродний спосіб ведення сільського господарства. Саме неприродне землеробство призвело до руйнації – ерозії родючих ґрунтів, знищує світовий і в тому числі український ресурс родючості.

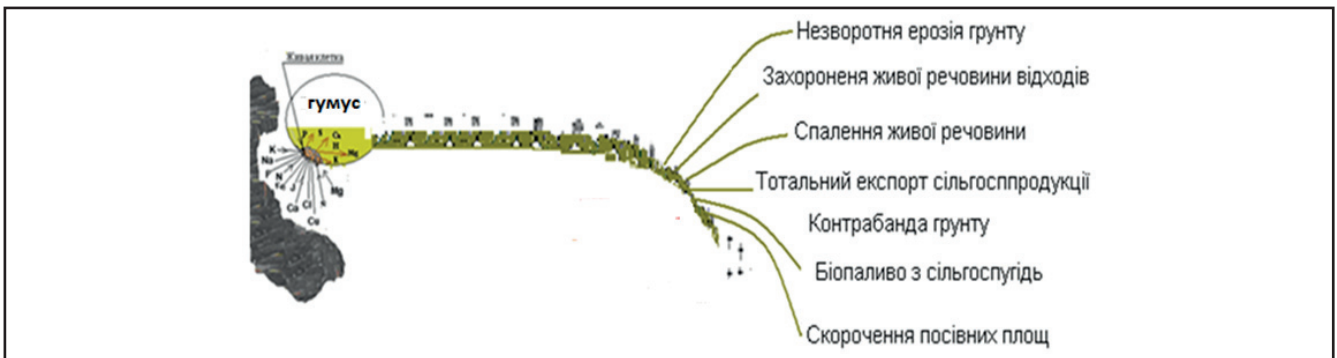

Рисунок 8. Принципова схема нецільового використання національного надбання – гумусу

Головною обов'язковою умовою припинення втрат гумусу індустріальним рослинництвом має бути повернення на поля природного способу землеробства. Другою обов'язковою умовою збереження біологічного життя нації має бути цілісність природно-соціального утворення: ресурс родючості – нація – територія. Із визначень «ресурс родючості» та «нація», що пропонуються авторами випливає, що єдине ціле, неподільне природно-соціальне утворення, належить виключно всім, українцям без права всякого привласнення. Тільки за цих умов і наведеними нижче Концепціями, зокрема землеволодіння національним ресурсом родючості і збереження, відновлення та прирощення ресурсу родючості до природного рівня, можливе зупинення втрати ресурсу родючості і одночасного загального оздоровлення екології.

До речі, втрачена було перспектива збереження нації може повернутися якщо впровадити у практику Українську комплексну технологію переробки органічних відходів АПК (анаеробного відновлення гумусу), яка у 1996 році була удостоєна Державної премії України. Ще і тепер такої системи немає в державах ні ближнього, ні дальнього зарубіжжя. [15] За 24 роки, що сплили комплексна технологія була удосконалена і тепер може стати основою «інтенсивного» способу глобального відновлення і прирощення гумусу на території України, до і вище природного рівня, із запасів лігніну, які «передбачливо накопичила природа мільйони років тому. [16]

Інноваційні концепції, що розроблені на основі існуючих технічних рішень.

У існуючій моделі устрою України на протязі 40–50 років так чи інакше застосовуються інновації для вирішення окреслених проблем. Але Концепції створені під вимоги моделі виявилися безплідними. Відбувається те що відбувається, рух до самознищення. Основні концепції, що пропонуються для вирішення завдань існуючої триєдиної проблеми спираються на реальні багаторічні дослідження та дослідно промислову апробацію технологій методів, інженерних засобів здійснення захисту середовища, відновлення ресурсу і т. і. Серед них основні:

Концепція землеволодіння національним ресурсом родючості;

Концепція збереження, відновлення та прирощення ресурсу родючості до природного рівня;

Концепція збереження ресурсу питної води;

Концепція поводження із відходами виробництва і споживання;

Відновлення «руїни» ресурсного забезпечення біологічного життя української нації вимагає втілення у практику масиву «заморожених» і нових інновацій та величезного масиву інвестицій. К. Маркс в останніх рядках четвертого тому «Капіталу» прийшов до висновку: «Реальну основу існування прибутку (додаткової вартості) становить природна родючість землі». [17] В біологічному житті понять відходи і прибуток не існують. У соціумі Народне господарство виробляє дві субстанції, корисну продукцію і відходи. У собівартість виробництва корисних продуктів не входить вартість нейтралізації відходів». За рахунок цього створюється приватний прибуток. Таким чином виходить, що за 26 років незалежності України для отримання прибутку безповоротно знищено 1, 6 млрд. т продуктивного гумусу із 3,0 млрд. т, який ще залишався після знищення українських чорноземів у царській Росії та СРСР.

Висновки

Відомо інвестиції не надаються під проекти, що не приносять додаткової вартості. Виникла невіршувана колізія. Держава зацікавлена у отриманні прибутку знищує гумус, а нація платників податків і сама природа повинні опиратися і зберігати національний гумус. При тому, що можливості опору у обох вичерпані. Попереду може бути тільки прірва. Питання вирішення протиріччя між природою і соціумом. В Україні немає іншого виходу, крім як стати країною – «істинної цивілізації». І критичною у цьому процесі роль еліт. Тому слід прагнути до прискорення процесів політичних змін в країні, поки нарешті нація не отримає патріотично орієнтовану еліту, яка зможе проводити політику в інтересах нації більшості народу, і одна вона зможе зберегти біологічне життя нації і врятувати Україну від зникнення з обличчя Землі.

Список використаних джерел

1. Хлестков Ю.А. Кризис цивилизации и пути его разрешения. Научная сессия МИФИ-2003, сб. научных трудов, т.11, М., 2003, с.104.
2. Глобальна екологічна криза. [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://referat.nur.kz/globalniy-ekologicheskij-krizis-v30845>:
3. Капра Фрительф. Паутина жизни. Новое научное понимание живых систем Пер. с англ. под ред. В. Г. Трилиса. – К.: «София»; М.: ИД «София», 2003. – 336 с.
4. Кордюм В.А.: «Отбор на «золотой миллиард» уже начался». [Ел. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kontrast.org.ua/news/12.html>
5. Доповідь на тему «Стан земельних ресурсів у світі.» Від 7 грудня 2015 року. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН (ФАО). [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://latifundist.com/novosti/29444-okolo-33-rochvennyh-resursov-v-mire-degradirovali-fao>
6. Кузьменко О.Б.. Проблема збереження і відтворення гумусу в ґрунтах Миколаївської області. Вісник Полтавської державної аграрної академії. / Наукові праці : науково-методичний журнал. – Т. 81. – Вип. 68 : Екологія. Ст. 95–98
7. 2011 Іващенко О. Калахарі – український Степ. [Ел. ресурс]. – Режим доступу
8. Богдан Данилишин. Земельна політика в Україні: що день прийдешній нам готує? Газета Дзеркало тижня України. №15 001.04. http://gazeta.zn.ua/ECOLOGY/kalahari_ukrainskaya_step_klimaticheskie_izmeneniya_nesut_realnuyu_opasnost_poteri_dlya_zemledeliev.html
9. Економічний розвиток України: інституціональне та ресурсне забезпечення: монографія // Об'єднаний ін.-т економіки НАН України, 2005 – 540 с.
10. Єдина комплексна стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій на 2015–2020 роки. [Ел. ресурс]. – Режим доступу minagro.gov.ua/node/16025
11. Джаред Даймонд. «Обвал: как народы выбирают – быть или не быть» Ел. ресурс]. <http://iamik.ru/news/tehnologii/48605/>
12. Сиріца А.Г. Что такое «жизнь» [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://politicon1.at.ua/forum/61-1539-1>
13. Пичугина Т.Б. Великая тайна жизни. [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://www.vokrugsveta.ru/vs/article/595/>
14. Мечта о вечной жизни журнал «Вокруг света». [Ел. ресурс]. – Режим доступу <http://www.vokrugsveta.ru/telegraph/theory/79/>
15. Городний Н.М. Биоконверсия в управлении агроэкосистемами. Киев 1996г.
16. Патент України № 109664 Спосіб одержання гумус-відновлюючого добрива. 24. 03. 2016 р.
17. Энергия прогресса : пер. с укр. / Микола Данилович Руденко. – Киев: Издатель Михайлюта А.А., 2010. – 544 с.

В.В. ПАЛАМАРЧУК,

студент, Криворізький економічний інститут ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

В.Д. МУСІЄНКО,

к. т. н., доцент, Криворізький економічний інститут ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Стратегії покращення іміджу організації в умовах інноваційного розвитку

Розкрито сутність іміджу трьох основних страхових компаній України та надана їх оцінка за восьма основними складовими. Розкрито зміст інноваційних стратегій та зазначені стратегії покращення іміджу в умовах інноваційного розвитку.

Ключові слова: імідж, оцінка, стратегії, покращення, інноваційний розвиток, охоронні підприємства.

В.В. ПАЛАМАРЧУК,

студент, Криворожский экономический институт ГВУЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

В.Д. МУСІЄНКО,

к. т. н., доцент, Криворожский экономический институт ГВУЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Стратегии улучшения имиджа предприятия в условиях инновационного развития

Раскрыта сущность имиджа трёх основных охранных фирм Украины и предоставлена их оценка по восьми основным составляющим. Раскрыто содержание инновационных стратегий и указаны стратегии улучшения имиджа в условиях инновационного развития.

Ключевые слова: имидж, оценка, стратегии, улучшение, инновационное развитие, охранные предприятия.